

Като прѣдостави прочее Радлову, да докаже хипотезата му за чувашката форма на тия числителни, Куникъ се залавя изключително съ етимологията на личнитѣ имена, поменати въ именника. „Такъ какъ, можете быти, проидеть еще много времени, прежде чѣмъ положено будетъ основаніе научному изслѣдованію древней исторіи и древняго быта тюркскихъ народовъ, то я надѣюсь, пока будутъ не бесполезны и кое-какія объясненія къ вышеупомянутому именику“ (р. 129).

Отъ всички имена Куникъ тълкува обаче само *деветъ*. За *Винегъ*, *Курмисонъ*, *Куртъ*, *Твиремъ* (споредъ него име на осман хаганъ, „едва ли е обаче правилна форма отъ собственното име“), *Телецъ*, *Тервелъ* или *Тербель*, не намираме етимологии:

Авитохолъ, може би **Абитохолъ** ($\beta = \phi$). Трѣбва ли дѣйствително да се чете **Абитохолъ**, това ще рѣши, вѣроятно, съ прѣме старотурската ономастика*. Отъ Омиевскитѣ полумитични *Арки* можемъ толкува малко да се възползуваме, колкото и отъ *макаритъ*, които едно време покориха гръко-бактрийското царство и името на които Византийцитѣ по-послѣ употребицѣ за означение на османскитѣ турци. Прискъ подъ год. 470 поменува единъ хунъ $\chi\epsilon\lambda\upsilon\chi\lambda$. За турскитѣ $\chi\epsilon\lambda\acute{\iota}\alpha\tau\epsilon$, $\chi\lambda\acute{\iota}\alpha\tau\epsilon$ (VI в.) вж. Менадра еф. Bonn. p. 300, 383, 385. Теофилактъ поменува (р. 175, 285) единъ турски етиархъ $\kappa\epsilon\lambda\chi$.

Безиръ звучи споредъ Куника съвсѣмъ по славянски, но не би било възможно да се покаже въ старитѣ паметници друго подобно име. Очевидно формата ще е била развалена отъ българския прѣписвачъ. Гръцки ще е било $\beta\epsilon\zeta\iota\tau\upsilon\rho$ или $\beta\epsilon\zeta\iota\tau\epsilon\alpha\rho$ ($\beta = \text{ca}$). „Едва ли се дажемъ, като прѣдполагаме, че въ гръцкия оригиналъ ще е стоило $\beta\alpha\zeta\iota\lambda\iota\alpha\varsigma$, когото познаваме отъ Никифора като по-старъ синъ на Кубрата. Ср. у Приска имената на двама хунски воеводи $\beta\alpha\sigma\text{-}\chi$ и $\kappa\omega\sigma\sigma\text{-}\chi$, ср. и $\Delta\epsilon\tau\tau\text{-}\chi$. Безъ съмнѣние другата форма $\beta\alpha\tau\tau\acute{\iota}\alpha\varsigma$ (у Теофана, 298—347) трѣбва да се остави безъ внимание“.

Гостунъ звучи, разбира се, (конечно звучитъ) съвсѣмъ по славянски. Пречекъ наистина го сѣмѣ за славянско име (Gesch. p. 127), ала и на турскитѣ имена, като се пообърнати, може да се придаде славянска форма. Ср. напр. печен. $\kappa\acute{\omicron}\sigma\tau\alpha\varsigma$, турск. $\lambda\upsilon\chi\chi\acute{\alpha}\sigma\tau\upsilon$; у Менадра, и името на турското племе $\tau\epsilon\chi\upsilon\chi\acute{\alpha}\sigma$ (у Теофилакта, извѣстно още на арабитѣ). Сѣщо би било прѣждевременно, да се счита това име и за *готско*, макаръ и да не е мѣчно, да се докаже, че е съществувала една готска именна форма *Гастунъ*. Първиятъ министъръ на Атила въ 448 год. билъ единъ готъ Hunigais . Много е възможно формата *Гостунъ* да не е отъ турски произходъ, а да е принадлежала къмъ числото на запити отъ турцитѣ *ирански* имена. На това мнѣние опѣтва Куника името на рода, къмъ който принадлежи *Гостунъ* (Ерхи). Куникъ се пита, да ли нѣма нѣкаква връзка между името на рода *Гостунъ* и името на аварския ексархъ $\epsilon\rho\iota\tau\epsilon\chi\upsilon\varsigma$ (при обсадата на Ц-градъ въ 626 г.)

Дуло. Ако това име да проанализаме отъ по-старото *Дуро*, могло би да му се намери съзвучие въ турскитѣ племенни имена. Впрочемъ и *Дуло* се срѣща въ нѣкои такива имена, напр. *Дули* (ср. у Müllenhof, Germ. ant. Berl. 1873), очевидно германски народъ. Ср. и $\epsilon\rho\iota\mu\upsilon\delta\omicron\upsilon\lambda\omicron\iota$ (Müllenh. p. 156). Ориенталистѣ поменуватъ нѣкакво турско племе *Дуль* или *Туль*. У Ибн-Даста срѣщаме единъ народъ *Тулаъ* който живѣялъ, както изглежда („какъ кажется“), не далече отъ Чернитѣ българи и осн. По-нататъшно объяснение по тоя прѣдметъ трѣбва да очакваме отъ ориенталистѣ.

тѣхния имена бѣже всего сходствуютъ съ чувашскими, но оны не воспользовались жонимъ указаніемъ.“

* Тука несъмнено има нѣкаква грѣшка, неслѣдствана отъ Куника. Втората часть, очевидно, е объяснене на името *Балиъ*, а не на *Безиръ*.